

ДЕТЕ

Ти идеш от полето росно цвете
и в погледа ти ясно слънце свети,

вървиш и с приста песен на уста
гори и пее в тебе пролетта.

Сега е твоя път открит и ясен
и в стъпките ти блика звук прекрасен,

минаваш край ли-ади и гори
и волно дишат детските гърди.

И песента, която пееш днес,
е волен встрем, — в утрината вест,

че над земята — в кръв и съсипни —
изгряват нови благодатни дни.

Това е вест и тръбен зов — понесен,
това е нова — крепка бойна песен,

която ни зове да бъдем братя
от всички континенти на земята!

Ти идеш от полето — росен цвят
и носиш дъх от нов, прекрасен свят

и устните ти, свежи като плод,
зоват към вечен празничен живот.

20